

[Arentoft]

sagde, at den var udmærket, og nu fører han sig frem som den, der er blevet offer for et politisk komplot. Han anfægter ikke den ret, forsvarsministeren havde til at åremålsansætte ham for snart 7 år siden, men nu anfægter han den siddende forsvarsministers ret til at udnævne en anden som chef for forsvarsstaben. Jeg siger som hr. Søgaard: hvad skal befolkningen tro?

Kort sagt: det positive, jeg ser, er, at de positive forsvarskræfter i socialdemokratiet ser ud til at vise sig igen, og det lover godt for det kommende arbejde på det sikkerheds- og forsvarsmæssige område. Hvis det holder stik, har denne debat i dag ikke været helt overflødig.

Albrechtsen (VS):

Det er jo kommet klart frem i denne debat, at regeringen fortsat ikke vil være med til at udvide det danske forbehold over for atomvåben til også at omfatte krisesituationer, og at man erkender, at noget sådant ville indebære en ændring af NATOs atomstrategi i det nordeuropæiske område.

Det er ikke overraskende, men det er galt nok, at det står således til. Men det bliver dog endnu værre, når der nu tilsyneladende inden for regeringspartiernes kreds er en åbenlys uenighed om, hvorledes denne atompolitik skal forstås. Centrum-demokraternes ordfører lagde synspunkter frem, som i realiteten indebar, at Danmark skulle have en ligefrem forpligtelse til i en krisesituation at være villigt til at modtage atomvåben – en meget dramatisk skærpelse af den i forvejen meget utilfredsstillende politik, regeringen har lagt frem.

I debatten i dag bliver vi nødt til at få afklaret fra regeringspartiernes side og fra forsvarsministerens side, hvad der helt præcist er regeringens og regeringspartiernes holdning til dette spørgsmål. Jeg synes, CD med sine udtalelser skaber en stor usikkerhed om, hvorvidt vi nu ikke er på vej ud i en større binding til NATOs og USAs dødsensfarlige atomstrategi, end vi har været det i forvejen.

Sagen er jo, at tingene skrider. Der kom disse fly- og forstærkningsaftaler. Disse aftaler er gradvis blevet udvidet og bliver det formentlig også i den kommende tid. Danmark bliver gradvis trukket dybere og dybere

ind i de aggressive krigsforberedelser, som USA står i spidsen for.

Den linje, USA fører frem, ønsker regeringen grundlæggende ikke at vende sig imod, den ønsker at tilpasse sig den. Det er det ene hovedsynspunkt, som fremføres i denne her debat. Det er den grundlæggende holdning, at Danmark skal tilpasse sig den stadig mere aggressive hovedlinje, som findes i NATO.

Den anden linje i debatten er den linje, som især SF, VS og de radikale har lagt frem, men også i et vist omfang socialdemokratiet, dvs. den linje, at der skal brydes med atomvåbenpolitikken.

Efter min opfattelse kan man ikke i længden stille sig imellem disse to linjer, således som det beklageligvis ser ud til at socialdemokratiet vil forsøge sig med i dag. Jeg er skuffet over, at socialdemokratiet i dag fremsætter et dagsordensforslag som det, man har fremsat. Der har jo i slutningen af 1983 været en betydelig udvikling i de socialdemokratiske standpunkter, en stadig klarere præcisering af, at man ikke ville have atomvåben på dansk område, også forstået som ikke atomvåben i en krisesituation. Men hvorfor vil man ikke fra socialdemokratiets side være med til klart at præcisere, at det er det, man arbejder for, således som SF og VS foreslår det i dag. Det er dog det, som jeg har forstået vi er enige om, og det er det, som er det vigtige. Jeg mener ikke, at man i længden i denne sag kan stå på begge hovedlinjer. Man må vælge side i dette spørgsmål. Socialdemokratiet må også ganske klart vælge side.

Der er også grund til at hæfte sig ved, at regeringen glæder sig over socialdemokratiets standpunkt i dag. Regeringen glæder sig over, at man nu ikke længere skal jages rundt i manegen, som det vist er blevet udtrykt. Jeg vil sige, at lige så meget som regeringen altså nu glæder sig, lige så meget er jeg skuffet.

Hovedproblemerne i denne forbindelse knytter sig nøje til fly- og forstærkningsaftalerne, som mange har været inde på, og jeg skal ikke gentage disse detaljer om, hvilke våben der kan bære atomsprængladninger, hvilke våben der fra amerikansk side vil være forsynet med atomsprængladning, osv., men blot resumere den kendsgerning, som også er blevet nævnt flere gange, at de amerikanske styrker i praksis medbringer atom-